

ایستادگی در جفا

پولس در زمان نگارش رساله‌ی خود به تسالونیکیان، به خاطر ایستادگی اعضای کلیسا در مشکلات، خداوند را شکر می‌کند. موضوع ایستادگی در ایمان، بارها در رسالات پولس به چشم می‌خورد. هر یک از ما اگر به خداوندی عیسی مسیح ایمان داشته باشیم و به دنبال خدمت نمودنش باشیم، به طور حتم در جفا و سختی قرار می‌گیریم. شیطان همیشه به دنبال حمله به فرزندان خداوند است و یکی از راه‌هایی که از طریق آن، هدفش را به انجام می‌رساند، تهمت زدن به ایمانداران است. زمانی که رسالات پولس را مورد مطالعه قرار می‌دهیم درمی‌یابیم که حتی خود او نیز بارها مورد حمله‌ی شیطان قرار گرفته است. پولس در رساله‌ی دوم قرنتیان از رنج‌ها و جفاهایی که دیده است سخن به میان می‌آورد. اما پولس تمامی این رنج‌ها را هیچ می‌شمارد و از ایمانداران می‌خواهد که با امید دیدن جلال خداوند در جفاها ایستادگی کنند. در رساله‌ی دوم تسالونیکیان 2: 13 می‌گوید:

«اما ای برادران و ای عزیزان خداوند، می‌باید ما همیشه برای شما خدا را شکر نماییم که از ابتدا خدا شما را برگزید
برای نجات به تقدیس روح و ایمان به راستی»

همانطور که ملاحظه می‌نمایید پولس رسول می‌گوید همواره باید خداوند را برای نجاتمان شکرگزار باشیم و بلافاصله به تقدیس روح اشاره می‌کند. تقدیس روح همان پروسه‌ی قدوسیت است، پروسه‌ای که در حال حاضر به واسطه‌ی ایمانمان در آن قرار داریم و باید در آن رشد کنیم. رشد در قدوسیت یعنی «به آرامی به شباهت عیسی مسیح در آمدن» که این، مهم‌ترین کار روح القدس است.

جی ای پکر¹ می‌گوید منابع برای بیان کار خدای روح القدس نسبت به کار خدای پدر و پسر بسیار کمتر است. در کتاب مقدس روح القدس، خدای پسر را جلال می‌دهد و خدای پسر، خدای پدر را جلال می‌دهد، اما هیچ کسی را نمی‌بینیم که خدای روح القدس را جلال دهد. در واقع به همین دلیل است که خدای روح القدس در مقابل دو شخصیت دیگر تثلیث که خود را پدر و پسر می‌نامند، نام عمومی برای خود در نظر گرفته و خود را «روح» معرفی کرده است. پولس هم به طور غیر مستقیم در اول تسالونیکیان 2: 13 به نقش روح القدس اشاره می‌کند و می‌گوید «اول خداوند ما را دعوت کرد تا نجات را بدست آوریم و وقتی نجات یافتیم، به وسیله‌ی روح تقدیس می‌شویم تا به حقیقت برسیم». این روح القدس است که ما را در پروسه‌ی قدوسیت هدایت می‌کند تا بتوانیم کار عظیمی را به انجام برسانیم. پولس این کار عظیم را در 2: 14 اینگونه بیان می‌کند:

«و برای آن شما را دعوت کرد به وسیله‌ی بشارت ما برای تحصیل جلال خداوند ما عیسی مسیح»

خداوند ما را دعوت کرده تا در جلال او شریک باشیم. این موضوع بسیار حائز اهمیت است و می‌تواند یکی از مهمترین و قوی ترین مشوق ها در خدمات هر ایماندار باشد. داوود پادشاه و نویسندگی مزمور می‌گوید:

«پس انسان چیست که او را به یاد آوری، و بنی آدم که از او تفقد نمایی؟»

باید از این محبت خداوند خوشحال باشیم که ما را در جلال خود شریک کرده است. با شراکت در جلال خداوند، شاهد چیزهایی خواهیم بود که حتی نمی‌تواند به ذهنمان خطور کند. پولس رسول در دوم قرنتیان 4: 17 می‌گوید:

«زیرا این زحمت سبک ما که برای لحظه‌ای است، بار جاودانی جلال را برای ما زیاده و زیاده پیدا می‌کند»

¹ J.I. Packer

رنج‌هایی که در این دنیا می‌بینیم در مقابل جلال غیر قابل باور خداوند که در انتظار ماست، زودگذر و ناچیز است. در همان رساله‌ی دوم قرن‌تینان 3: 18 به این موضوع اشاره می‌کند که:

«لیکن همه‌ی ما چون با چهره‌ی بی نقاب جلال خداوند را در آینه می‌نگریم، از جلال تا جلال به همان صورت متبدل می‌شویم، چنانکه از خداوند که روح است.»

روح القدس ما را به شباهت خداوند مبدل می‌سازد و با کمک او می‌توانیم با خداوند قدم بزنیم و بدین گونه هر روز بیشتر و بیشتر به شباهت عیسی مسیح در خواهیم آمد. اگر به دنبال خدمت به خداوند و شبیه شدن به او باشیم، مطمئناً رنج خواهیم دید. خود عیسی مسیح در انجیل متی باب 16 آیه 24 در این زمینه می‌گوید:

«آنگاه عیسی به شاگردان گفت: اگر کسی خواهد متابعت من کند، باید خود را انکار کند و صلیب خود را برداشته، از عقب من آید.»

عیسی مسیح در این جمله با اشاره به صلیب، صراحتاً اعلام می‌کند که رنج و سختی در زمان پیروی کردن از او اجتناب ناپذیر است. ولی همانطور که پولس می‌گوید: این رنج‌ها در مقابل مشارکت در جلال خداوند، هیچ نیستند. پولس در دوم تسالونیکیان 2: 15 درباره مسئولیت شخصی ما صحبت می‌کند:

«پس ای برادران، استوار باشید و آن روایات را که خواه از کلام و خواه رساله‌ی ما آموخته‌اید، نگاه دارید.»

در واقع او در این آیات می‌گوید: با اینکه شما از پیش برای نجات برگزیده شده اید، ولی باید در کلام نیز استوار باشید. پایداری در ایمان زمانی به تحقق می‌پیوندد که از خداوند اطاعت کنیم و برای انجام این کار نیاز داریم که در کلام او رشد کنیم. عامل هدایت کننده ما در اطاعت و پایداری، روح القدس است. نور روح القدس در قلبهای ما باعث می‌شود که بتوانیم کتاب مقدس را درک کرده و در پروسه قدوسیت حرکت کنیم.

ما به واسطه‌ی قدرت و هدایت روح القدس شبیه به عیسی مسیح می‌شویم که این تبدیل شدن به دو شکل صورت می‌پذیرد. ما نه تنها از لحاظ روحانی تبدیل می‌شویم بلکه روزی فرا می‌رسد که بدن‌های ما هم مثل بدن مسیح تبدیل خواهد شد و بدون وجود هیچ درد و عذابی، خداوندمان عیسی مسیح را رو در رو خواهیم دید؛

«که شکل جسد ذلیل ما را تبدیل خواهد نمود تا به صورت جسد مجید او مصوّر شود، بر حسب عمل قوّت خود که همه چیز را مطیع خود بگرداند.» «فیلیپیان 3: 21»

روزی فرا می‌رسد که به خاطر برنامه‌ی نجات خدای پدر و به صلیب رفتن پسر یگانه‌اش عیسی مسیح و کاری که خدای روح القدس در ما انجام داد، تمام بدی‌ها و گناهان از روی زمین محو خواهند شد و آن وقت است که بار دیگر جلال خداوندمان عیسی مسیح را مشاهده خواهیم نمود و تا به ابد در کنار تخت او خواهیم ایستاد و خدای پدر را به همراه پسر یگانه‌اش عیسی مسیح، پرستش خواهیم کرد.

آمین